Lieta Nr. 142290711
1-2006-12/33

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
JELGAVAS TIESU NAMS

S P R I E D U M S

LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Jelgavā, 2012.gada 5.novembrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:

tiesnesis Aldis Vīksne,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *J.R.*, personas kods */personas kods/*, sūdzību (reģ.Nr.3368) par Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes 2011.gada 17.novembra lēmumu Nr.10/109024437/3012 un mantisko zaudējumu Ls 20,12 atlīdzinājumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2011.gada 2.novembrī Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes (turpmāk arī – iestāde) inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu – paziņojumu Nr.109024437, kurā konstatēts, ka 2011.gada 2.novembrī plkst.11.06 transportlīdzeklis VW ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* ir novietots stāvēšanai Rīgā pie ēkas Pērses ielā 14, bez invalīdu stāvvietas izmantošanas kartes, pārkāpjot Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – Ceļu satiksmes noteikumi) 4.punktu un 307.21.papildpunktu, par ko ir paredzēta atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.[31] panta astotajā daļā. Transportlīdzekļa vadītājam, kas neatrodas pārkāpuma izdarīšanas vietā, uzlikts naudas sods četrdesmit latu apmērā (turpmāk – sākotnējais lēmums).

Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes priekšnieks, izskatot *J.R.* sūdzību par sākotnējo lēmumu, 2011.gada 17.novembrī pieņēma lēmumu Nr.10/109024437/3012

(turpmāk – Lēmums), ar kuru atstāja negrozītu sākotnējo lēmumu. Lēmumā konstatēts turpmāk minētais.

[1.1] Pārkāpuma faktu pierāda gan protokols, gan pārkāpuma vietā un brīdī uzņemtās fotogrāfijas, kurās ir redzams, ka transporta līdzeklī ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* redzamā vietā nav ievietota invalīdu stāvvietu izmantošanas karte.

[1.2] Ceļu satiksmes noteikumu 307.21.punktā ir noteikts, ka ceļa zīmes Nr.532 „Stāvvieta" un papildzīmes Nr.837 „Invalīdiem" darbības zona attiecas tikai uz automobiļiem, kas apzīmēti ar invalīdu stāvvietu izmantošanas karti. Tādējādi lietā ir vispusīgi, pilnīgi un objektīvi noskaidrots, ka ir izdarīts Ceļu satiksmes noteikumu 307.21. punkta pārkāpums, par ko ir paredzēta atbildība LAPK 149.^{31}panta 8.daļā.

[1.3] Par LAPK 149.^{31} panta astotās daļas pārkāpumu paredzēts tikai viens soda veids un apmērs – četrdesmit latu. Tas nozīmē to, ka, konstatējot attiecīgo pārkāpumu, iestādei nav nepieciešams vērtēt lietas apstākļus, lai pamatotu konkrēta soda apmēra piemērošanu un pietiek tikai ar pārkāpuma konstatāciju.

[1.4] Lietderības apsvērumi tika izvērtēti, jo tika izvērtēta arī administratīvā akta vajadzība un piemērotība attiecīgā mērķa sasniegšanai, kas šeit ir panākt to, lai ceļu satiksmes dalībnieki ievēro automašīnu novietošanas noteikumus. Kā liecina ilggadīga šo ieteikumu piemērošanas prakse, līdz šim nav izdevies to sasniegt ar līdzekļiem, kuri mazāk ierobežo administratīvā procesa dalībnieku tiesības vai tiesiskās intereses, tādējādi, ņemot vērā iepriekš minēto, ir arī pamatota naudas soda četrdesmit latu apmērā piemērošana.

[2] Administratīvajā rajona tiesā 2011.gada 19.decembrī saņemta *J.R.* sūdzība, kurā lūgts atcelt Lēmumu, jo ceļa zīme ar 837.papildzīmi nebija uzstādītas vienā plaknē, attiecīgi atzīstamas par spēkā neesošām.

[3] Rīgas pašvaldības policija rakstveida paskaidrojumos tiesai par sūdzību norāda, ka tā ir nepamatota un noraidāma uz Lēmumā norādītajiem apsvērumiem.

[4] Uz tiesas sēdi sūdzības iesniedzējs un iestādes pārstāvis nebija ieradies. 2012.gada 24.oktobrī tiesā saņemts iestādes pārstāvja lūgums izskatīt lietu bez iestādes pārstāvja klātbūtnes (lietas 29.lapa).

Tiesa nolēma izskatīt lietu bez procesa dalībnieku klātbūtnes.

Motīvu daļa

[5] Tiesa, iepazinusies ar lietas materiāliem, atzīst, ka sūdzība ir nepamatota un noraidāma.

[6] Ar lietas materiāliem konstatējami sekojoši faktiskie apstākļi:

2011.gada 2.novembrī Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu – paziņojumu Nr.109024437, kurā konstatēts, ka 2011.gada 2.novembrī plkst.11.06 transportlīdzeklis VW ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* ir novietots stāvēšanai Rīgā pie ēkas Pērses ielā 14, bez invalīdu stāvvietas izmantošanas kartes, pārkāpjot Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" 4.punktu un 307.21.papildpunktu, par ko ir paredzēta atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{31} panta astotajā daļā.

Transportlīdzekļa vadītājam, kas neatrodas pārkāpuma izdarīšanas vietā, uzlikts naudas sods četrdesmit latu apmērā.

Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes priekšnieks, izskatot *J.R.* sūdzību par sākotnējo lēmumu, 2011.gada 17.novembrī pieņēma lēmumu Nr.10/109024437/3012, ar kuru atstāja negrozītu sākotnējo lēmumu.

Administratīvajā rajona tiesā 2011.gada 19.decembrī saņemta *J.R.* sūdzība, kurā lūgts atcelt Lēmumu.

[7] Sūdzības iesniedzējs sodīts par administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta LAPK 149.^{31} panta astotajā daļā.

LAPK 149.^{31} panta astotajā daļa *(uz 2011.gada 2.novembrīi)* nosaka, ka par stāvēšanu vietās, kas apzīmētas ar 837.papildzīmi vai ar 942.ceļa apzīmējumu, ar transportlīdzekli, kuram nav invalīdu stāvvietu izmantošanas kartes, — uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam četrdesmit latu apmērā.

No lietas materiāliem izriet, ka lietā ir strīds, vai sūdzības iesniedzējs pamatoti sodīts par administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta LAPK 149.^{31} panta astotajā daļā.

[8] Tiesa, pārbaudot Lēmuma pamatojumu un lietā esošos pierādījumus, atzīst, ka iestāde ir pareizi novērtējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus. Tiesa iestādes pamatojumu atzīst par pareizu un pietiekamu, tāpēc saskaņā ar LAPK 289.^{13} panta trešo daļu *(Ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams)* pievienojas iestādes motivācijai un to neatkārto.

Tāpat tiesa, iepazīstoties ar lietas materiāliem, nekonstatē, ka iestāde administratīvās lietas izskatīšanas procesā iestādē būtu izdarījusi būtiskus procesuālus pārkāpumus, kas būtu par pamatu Lēmuma atcelšanai.

[9] Papildus minētajam Lēmumā, tiesa norāda uz sekojošiem apsvērumiem.

Sūdzības iesniedzējs sūdzībā tiesai norāda, ka ceļa zīme ar 837.papildzīmi nebija uzstādītas vienā plaknē, attiecīgi atzīstamas par spēkā neesošām.

Tiesa iepazīstoties ar lietā esošajām fotogrāfijām (lietas 26.lapa), konstatē, ka sūdzības iesniedzēja norādītais nav pamatots. Lietā esošajās fotogrāfijās (uzņemtas 2011.gada 2.novembrī) redzams, ka ceļa zīmju un papildzīmju plaknes ir izvietotas vienā plaknē. Tiesa nevērtē sūdzības iesniedzēja iesniegtajās fotogrāfijās (lietas 8.lapa) esošo informāciju, jo no lietas materiāliem neizriet, ka minētās fotogrāfijas atspoguļotu faktiskos apstākļus uz pārkāpuma izdarīšanas brīdi 2011.gada 2.novembrī.

Sūdzības iesniedzējs lūdz atlīdzināt radītos zaudējumus Ls 20,12 apmērā (degvielas čeks, lietas 7.lapa).

LAPK 39.panta pirmā daļa nosaka, ka ja administratīvā pārkāpuma rezultātā nodarīts mantisks zaudējums fiziskajai vai juridiskajai personai, tad, izlemjot jautājumu par administratīvā soda uzlikšanu, administratīvajai komisijai ir tiesības vienlaikus izlemt jautājumu par vainīgā pienākumu atlīdzināt mantisko zaudējumu līdz piecdesmit latiem, bet rajona (pilsētas) tiesas tiesnesim - līdz divsimt latiem. Savukārt LAPK 39.panta otrā daļa

paredz, ka citos gadījumos jautājumu par administratīvā pārkāpuma rezultātā nodarīta mantiskā zaudējuma vai morālā kaitējuma atlīdzināšanu izlemj civilās tiesvedības kārtībā.

Tiesa secina, ka izskatāmajā gadījumā uz sūdzības iesniedzēja norādīto zaudējumu atlīdzināšanu nav attiecināms LAPK 39.panta pirmajā daļā noteiktais regulējums, jo tiesību norma paredz, ka mantiskos zaudējumus atlīdzina vainīgā persona, proti administratīvā pārkāpuma izdarītājs, nevis iestāde.

Tiesa norāda, ka ja sūdzības iesniedzējs uzskata, ka iestāde viņam nodarījusi mantisko zaudējumu, tad viņam par zaudējumu atlīdzināšanu Ls 20,20 apmērā jāvēršas vispārējās jurisdikcijas tiesā.

[10] Pamatojoties uz minēto, tiesa atzīst, ka sūdzības iesniedzējs ir vainīgs administratīvā pārkāpuma, atbildība par kuru paredzēta LAPK 149.^{31} panta astotajā daļā, izdarīšanā, kā arī nekonstatējot būtiskus procesuālus pārkāpumus iestādē, secināms, ka Lēmums ir tiesisks un pamatots, bet sūdzības iesniedzēja sūdzība par Lēmumu noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12} panta otrās daļas 1.punktu, 289.^{13} panta otro daļu, 289.^{17} panta pirmo daļu un 289.^{18} panta pirmo daļu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt *J.R.,* personas kods */personas kods/,* sūdzību (reģ.Nr.3368) par Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes 2011.gada 17.novembra lēmumu Nr.10/109024437/3012 un mantisko zaudējumu Ls 20,12 atlīdzinājumu.

Atstāt negrozītu Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes 2011.gada 17.novembra lēmumu Nr.10/109024437/3012 (protokols Nr.109024437).

Spriedumu var pārsūdzēt Zemgales apgabaltiesā 10 darba dienu laikā no sprieduma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Jelgavas tiesu namā.

Tiesnesis A.Vīksne